

မြန်မာ့မြေ

လင်းသိုက်ညွန့် (မြန်မာ့မြေ)

Lynn Thaik Nyunt
Myanmar's Land

အိုင်စီကော့စ်
iT Witch

ဒုတိယ အကြိမ်

Second Edition

(၁)

လင်းသိုက်ညွန့် (မြန်မာ့မြေ) အိုင်တီကေ

(၁)

လူတစ်ယောက် အခန်းထောင့်တခုထဲက ထွက်အလာ

နောက်မှလူသုံးယောက်က ပိုင်းပီးသေနတ်နဲ့ ချိန်ထားသည်။

ဘုရားဘုရား သူတို့တကယ်ပစ်တော့မှာ လား။

“ဒိုင်”

“ရွီး”

“အွန်”

သည်လောက် သေနတ်မှန်တာတောင် ရှေ့ကလူကမဖြူ။ ပြန်လှည့်ပီး အားရပါးရ ပြန်ပစ်နိုင်သေးသည်။

‘ဒိုင်...’

ဟေ့ကောင် အောင်စည်၊ ဒါဘာလုပ်နေတာလဲ

ဘေးနားမှခပ်ဝဝလူကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ကြုံး အော်သံကြောင့်

မျက်မှန်တပ်ထားသည့် အနီး သကောင့်သားမှာ ကွန်ပျူတာ စခရင်မိကို ကြည့်နေရင်းလန် ဖျန်သွားသည်။

‘ဟာ.... ဂျာကြီး’

‘ဘာခုမှဂျာကြီးလဲ။ မင်း ပရိုဂရမ် Program မရေးပဲ Game

ဆော့နေပြန်ပီလား။ မင်းကို အလုပ်ချိန်မှာ ဂိမ်းမဆော့ပါနဲ့ ဆိုတာ ဘယ်နှစ်ခါပြောရမလဲ’

‘ဒီ ဒီလိုပါ ဂျာကြီး ကျွန်တော်ဂိမ်းဆော့တာ ဆော့ချင်လို့ ဆော့တာမဟုတ်ပါဘူး။

ပရိုဂရမ် ရေးတဲ့အခါ ဒီဇိုင်းအပြင် Graphic User Interface တက်အောင်လို့ပါ။

ဂိမ်းတွေရဲ့ ဒီဇိုင်းကအားလုံးအလန်းတွေချည်းပဲမို့လား’

‘အံ့မယ် အပြောကတော့ချောလို့ ပြီးမှလုပ်လိုက်ရင် တလွဲ။ မင်းတော့လား
ဟင်း.....ဟင်း’

.....

အင်း အောင်စည်ကတော့ ထုံးစံတိုင်း ဂိမ်းခိုးဆော့လို့
ရှာကြီးလေသေနတ်မိနေပီ။ ခွေးကောင် အလုပ်ချိန်မှာ ဂိမ်းတွေခိုးခိုးဆော့ပီး အချိန်တန်လို့
ပရိုဂရမ် တွေ မအပ်နိုင်ရင်သူ့ ပဲလာလာ အပူကပ်နေကျ။

သူ့ နာမည်က မျိုး သန်မောင် ပါ။ Asia Teach ကုမ္ပဏီက ပရိုဂရမ်မာ
Programmer တစ်ယောက်ပေါ့။ပရိုဂရမ်မင် ကို ငယ်ငယ်ကတည်းကဝါသနာပါလို့
အလုပ်ထဲမှာ တော့ အလုပ်လောဘကြီးသူလို့ နာမည်ကြီးတယ်။ ရူပါကလဲ ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့်မို
နွတ်ခမ်းနီမလေးတွေရဲ့ မျက်နှာဖုံးသတင်းလေးပေါ့။ဒါပေမယ့် မျိုး သန်မောင်
ကိုယ်တိုင်ကတော့ အခုချိန်ထိသူရဲ့အချစ် ပရိုဂရမ်ကလေးကို ဟုတ်တိပတ်တိ
မရေးဖြစ်သေးပါဘူး။

ခဏနေတော့ မျိုး သန်မောင် သူ့စားပွဲရှေ့က Lap top ကွန်ပျူတာလေးကိုဖွင့်ပီး
၉၉ တစ်ချပ်ထည့်လိုက်သည်။

‘ခမဿ ဝနကာလော အယံဘဒ္ဒန္တာ’

တရားသံလည်းကြားရော ဟိုဘက်စားပွဲက အကုသိုလ်ကောင် အောင်စည်က....

‘ဟာ..... ဟေ့ကောင်မျိုး သန့် ဘာတွေဖွင့်တာလဲကွာ’

‘ဟ...ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ် ဖွင့်တာလေကွာ။ မင်းမကြားဘူးလား’

‘ဟ...ဒီအချိန်ကြီး တရားခွေ ဖွင့်စရာလားကွာ’

‘တရားခွေ ဖွင့်တာပဲ ဘယ်အချိန်ဖွင့်ဖွင့်ပေါ့ကွာ။ကွန်ပျူတာဆိုတာ တရားခွေ

ခဏခဏ ဖွင့်ပေးရတယ်။ ဒါမှကွန်ပျူတာထဲကို ဗိုင်းရပ်စ် Virus တွေ ဘာတွေမဝင်မှာ ။
အိမ်တွေမှာ အန္တီရယ်ကင်း ပရိတ်ရွတ်သလိုပေါ့ကွ'

အမ် သူ့ကုမ္ပဏီကွန်ပျူတာမှာ ဗိုင်းရပ်စ် Virus မဝင်အောင်ပရိတ်ကြီး (၁၁)
သုတ်ဖွင့်ရသတဲ့။ ကြား.....ကြားဖူးပေါင်။

မျိုး သန့်မောင်တို့က တခါတလေ အဲလိုအူကြောင်ကြောင်နဲ့
ဒါကြောင့်သူငယ်ချင်းတွေက သူ့ကိုပေးထားတဲ့ နာမည်က 'မျိုး သန့်ကြောင်'တဲ့။

(၂)

ညနေရုံးဆင်းလို့ ဖယ်ရီပေါ်တက် လိုက်ကတည်းက နွမ်းနယ်လာတဲ့ စိတ်တွေက
အိမ်ရှေ့ ရောက်လို့ ကားပေါ်ကဆင်းလိုက်မှ နည်းနည်းပြန် လန်းသွားသည်။

အိမ်ထဲရောက်တော့ အခန်းထဲဝင်ပြီး အဲယားကွန်း Air-Con အေးစိမ့်စိမ့်
ကလေးနဲ့ ဇိမ်ကျကျနှပ်မယ် လုပ်တုန်း မေမေကဆီးပြီး

'သားရေ မနက်ကျရင် ရွာက မင်းဘကြီး အဘဇိန်ဒီကိုရောက်မယ်တဲ့။ ။
အဲဒါမင်းရုံးမသွားခင် ကားဂိတ်မှာ သွားကြိုလိုက်နော်'

'ဗျာ..... အဘဇိန်လာမယ်'

'အေးလေ သားရဲ့'

သူ့ရဲ့ အလန့် တကြား အာမေဒိုတ်အသံကို မေမေ ကမသိချင်ယောင်ဆောင်ပီး
အိမ်သာထဲဝင်သွားသည်။ အီး အဲဒီ အဘဇိန် ဆိုတာ ရွာမှာ မှော် ဆရာ လိုလို
ဘိုးတော်လိုလိုဆိုလားပဲ။ ခု သူ့ဒီအိမ်ကို လာမယ် ဆိုတော့ မျိုး မင်းသန့် ရေ မင်းကတော့
မလွယ်ကြောပဲ။

ရုံးက နွမ်းနယ် လာတဲ့စိတ်ရယ် အိမ်ရောက်မှ ခပ်နောက်နောက် ဖြစ်သွားတဲ့
အာရုံရယ် နှစ်ခုပေါင်းပီး မျိုး သန့် အဲကွန်းခန်းထဲမှာ ရေခဲတုံးလုပ်ပီး ဘီယာနဲ့
မျှောချလိုက်သည်။ (ဟီး ဟီး ဘာမှလည်းမဆိုင်ဘူးနော်)

ဘာဏုရာဇာ နေမင်းကြီး၏ လက်တံတို့ ကအဝေးပြေး ကားဂိတ် ကလေးကို KTV က အန်ကယ်လ်ကြီးတို့ လက်သံအတိုင်း တင်းကျပ်နေအောင်ထွေးပွေ့ ထားသည်။ မျိုး သန်ကတော့ နေမင်းကြီး ရဲ့ လက်တံတွေ ထဲကရုန်းထွက်ပီးလူအုပ်တွေကြားမှာ အဘဇိန် ကို ရှာဖွေရေးလုပ်နေရသည်။

ဂိတ်တွေ ဂိတ်တွေ မှာ ကားတွေ ကားတွေ တစ်စီးပီး တစ်စီးသာထိုးရပ်သွားသည်။ အဘဇိန်ကို အရိပ်အရောင်လေး တောင်မတွေ့။ အဲ့သလိုနဲ့ ရှာမရဖြစ်နေတုန်း အရေးပေါ်အခြေအနေ အရ မျိုး သန့် တယောက် အိမ်သာဘက်ကို လစ်လာခဲ့ရသည်။

‘ကျွီ.....’

အိမ်သာတံခါးလဲ ဆွဲဖွင့်လိုက်ရော။ အဘဇိန်က အိမ်သာထွှာ အထုပ်အပိုးတွေနဲ့ ကျကျနန ထိုင်နေသည်။

‘ဟာ အဘက ဒီရောက်နေတာကို ကျွန်တော့မှာ ရှာလိုက်ရတာ နဲ့ နေပီ’

‘အိမ်: ..... အဘက မင်းဒီရောက် လာမှာ ကြိုသိတယ်’

‘မင်း သိပ်အံ့ဩသွားလား။ မအံ့ဩပါနဲ့ ကွာ။ လူတွေရဲ့ကံကြမ္မာ ဆိုတာ အကျအနရေးထားတဲ့ ဒိုင်ယာရီစာအုပ်လိုပဲကွ။ အားလုံးက စနစ်တကျရှိပြီးသား။’

အင်း:..... အဘဇိန်ကတော့ ရောက်ရောက် ချင်း လုပ်ချလိုက်ပြန်ပီ။

.....

အိမ်ကိုရောက်တော့ မေမေကအိမ်ရှေ့မှာ ထွက်ကြိုနေသည်။

‘အိမ်: သမီးတော်ကြီး ကျန်းမာ ချမ်းသာလို့ မာပါစေ’

‘အဘရဲ့ မေတ္တာကြောင့် ကျန်းမာ ချမ်းသာလျက်ရှိကြောင်းပါ အဘ’

အံ့မယ်။ အံ့မယ်သူ့ ဟာနဲ့ သူတော့ ဟုတ်နေသည်။

‘အဘ အခုဒီကိုရောက်လာတာ အလကားမဟုတ်ဘူးကွဲ့’

‘မှန်ပါ။ အမိနဲ့ ရှိပါအဘ’

‘အေး ထူးခြားတဲ့ အဓိဋ္ဌာန် တစ်ခုကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ လာတာ’

‘မှန်ပါ မိနဲ့ ပါအဘ’

‘အိမ်း... အဲဒါက သမီးတော်ကြီးရဲ့အိမ်ကို ဓါတ်ခန်းအဖြစ် ဗဟိုပြုပြီး ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်းကိုကယ်တင် မလို့ ကွယ်’

‘မှန်ပါ အဆင်သင့်လှပါတယ် အဘ။ သမီးတော်ကြီးလည်း မနက်ဖြန်ပဲ တရားစခန်းဝင် စရာရှိလို့ အိမ်မှာ သားတော်မောင် တစ်ယောက်တည်း စိတ်မချဖြစ်နေတာ။ ခုလို အဘရောက်လာတော့ အတော်ပါပဲ’

‘အိမ်း..... ကောင်းပေစွ၊ ကောင်းပေစွ’

အီး မောင်မျိုး သန့် ရေ အိမ်မှာ ဓာတ်ခန်းပွင့်မလို့ တဲ့။

(၄)

‘ဂဟတိ ဒေဝီ စန္ဒာဒေဝီ၊ စန္ဒာဒေဝီ ၊ မိန္ဒာဒေဝီ ၊ ဣန္ဒာဒေဝီ ၊ သူရိယာဒေဝီ ၊ သူရး တိဒေဝီ ဆိုပီး ဒေဝီ(၇)ပါးရှိတယ်ကွ’

‘ ဟုတ်ကဲ့အဘ အဲဒီဒေဝီတွေက မော်ဒယ်လ် အေဂျင်စီထောင်ထားတာလား’

‘ဒွီးမှပဲ ကောင်းကောင်းနားထောင်စမ်း ၊ အဲဒီ ဒေဝီ(၇)ပါးက (၃၇) မင်းနတ်တွေနဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတယ်ကွ ၊ ပြီးတော့ လူတွေဘာတွေလဲ ပြုစားလို့ ရတယ်’

‘ဗျာ.... ပြုစားလို့ ရတယ်၊ ဟုတ်လား အဘ’

‘အေး ဟုတ်တယ်ကွ၊ သူတို့ ချစ်လို့ ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မုန်းလို့ ပဲဖြစ်ဖြစ် ပြု စားတတ်ကြတယ်’

‘အဟီး ကြောက်စရာကြီး’

အဘနဲ့ သူ့အဲလိုစကားကောင်းနေတုန်း အိမ်ရှေ့က

‘အဘရေ ..... အဘ’

‘ဟော..... နေည့်သည်လာတယ်ထင်တယ်၊ အိမ်ရှေ့မှာ သွားကြည့်ဦး’

‘ဟုတ်..... ဟုတ်ကဲ့ အဘ’

.....

အဘက ‘လောကမဟိဒ္ဓိ ဂုတ္တိရဆရာကြီး’ လေ။ နာမည်က ‘အဘဇိန်’ တဲ့။ သူ

လုပ်ငန်း သူ့ Field မှာ တော့ ၊ ဘာကျွမ်းသလဲ မမေးနဲ့ ၊ စုန်းတိုက် နတ်တိုက် လာမလား ၊

အစီအရင် လာမလား။ အကုန်ရတယ် ။ လုပ်ငန်းက လဲ ဘယ်လောက်

အောင်မြင်သလဲဆိုတော့ သူငယ်ငယ်ကလေးတည်းက ဒီအလုပ်တခုတည်းနှင့် တိုက်နဲ့ ကားနဲ့

ဟမ်းဖုန်းနဲ့ ထားနိုင်တာကိုပဲကြည့်ပါလား။ အင်း အခုလဲ အိမ်ရှေ့မှာ အဘနေည့်သည်ထင်ပါရဲ့။

‘သားရေ အဘရှိလား’

‘ဪ..... ဟုတ်ကဲ့ ရှိတယ် အန်တီ ဓာတ်ခန်းထဲမှာ ’

‘အေး အေး အန်တီဝင် သွားလိုက်မယ်နော် ’